

BOTANISKA NOTISER

UTGIFNE AF

A. L. ED. LINDBLOM.

N° 12. Lund den 1 December 1840.

I. Original-Afhandlingar.

Svenska Pilararterne; af E. Fries.

(Fortsättning och slut fr. N:o 11).

19. *S. Silesiaca* Willd. — *Nov. Mant. 1.* — *Linn. Lapp. n. 358.*

Ann. Ehuru de papperstunna, fullvexta på båda sidor glatta och gröna bladen, jemte tydliga stiftan synas närma denna art till de foljande, står den *S. Caprea* och *grandifolia* vida närmare. Jemf. *Wahlb. Fl. Carp.* — Den förekommer mycket spridd: i Hr *Lindbloms* på Norrska fjällpilar rika samling såg jag blott ett exemplar deraf samladt nära Mandal i S. Norge, och *Sommerfelt* sände den med påskrift: "*Salix. Non est Caprea. Unica arbor.*" Utom den normala formen, finnas från skilda orter några snarlika, som icke med full visshet kunna bestämmas i brist af frukt, f. e. *Salix Rudbeckiana* Læst. in litt.

20. *S. nigricans* Smith. — *Nov. Mant. 1. p. 52.* — *Linn. Lapp. n. 350. Herb. Norm. V. n. 62* (var. *campestris*). *S. phlyicæfolia* et *S. nigricans* altera *Wahlb. Lapp. n. 482, 485.*

Ann. 1. Af denna månglynned-*art* böra, efter *Wahlenb. Fl. Sv.*, foljande tvenne utmärkta klimateriska afarter åtskiljas: — *borealis*, med frodigare vext, bladen mera långsträckt, yngre jemte de äldre grenarne håriga, hängenena stora samtida med bladen, de utvexta frukterna ganska stora. Detta är den bäst utbildade Lappska formen; *S. rupestris* Smith (*S.*

nigricans cinereaformis Læstæd.) är en alpinsk form deraf med blad på båda sidor grå stråfludne.

— *campestris* Whlnb. har spensligare vext, bladen mest rundade, stundom hjertlika, årgamla grenarne glatta, endast årsqvistarne fludne, hängenen samtidge med skärmbblad, frukterne dubbelt mindre än föregåendes. Det är denna, som finnes uti alla skogs- och bergs-trakter i riket; *S. Andersoniana*, *Forsteriana*, *hirta* och *Cotonifolia* Smith äro former deraf.

— *majalis* Whlnb. ! Svec. (excl. syn. Fl. Lapp.) qvistarne jente knopparne glatta och glansande, oftast gulbruna; bladen glatta föga (eller sent) svartnande, hängen mycket tidigt blemmande på bar qvist utan både skaft och skärm. Det är denna som finnes i kusttrakter eller vid större vatten, der väl våren tidigt börjas, men sakta framskrider. Vid Hässlunda i Skåne blommar den 14 dar innan bladen börja visa sig. — Härtill kommer en lokal afart i täta och fuktiga lundar, hvaraf den beror :

— *prunifolia* Liljebl. bladen tunna äfven utvexta hinnaktige och på båda sidor gröna; blommar med fullvexta blad och småbladiga hängen. Denna sistnämnda är *S. damascena* Forbes et Hook. Vi äro fullt förvissade, att amenta præcocia och coætanea hos denna och alla förvandta arter bero af vårens förhållande i den provins eller lokalitet, hvarpå de vexa. — De utmärkt långa fröhus-skaften, de utmärkt långa stiften, de hvitaktige silkeslikt tilltrychta håren på yngre bladen, som under torkning svartna utmärka lätt denna art från alla förvandta. Härigheten aftager från nordn till södn (liksom hos *S. depressa*), [men under blomningen äro bladen alltid hårbräddade, bladskaften förlora aldrig fullkomligt härigheten; på de yngre torkade svartnade bladen bildar den vanligen en hvit fläck eller rand längs medel-nerven. Hängefästet ullhårigt, liksom hängefjällen, äfven hos var. *majalis* ! Den sistnämndas frukt är alltid glatt, de öfrige afarternes varierar äfven luden.

Ann. 2. Afven den "*S. majalis vera*" e *Vestrobothnia*, som Herr *Læstadius* sändt, synes mig för de utmärkt långa fruktskaften höra till afarten *majalis*, ehuru de yngre bladens gulaktiga färg närma den till *S. tenuifolia*. Männe de "fullständiga" exemplar *Koch* i sin Synopsis omtalar höra till denna? Deremot strider likväl att Herr *Læstadius* efter eget intyg aldrig insamlat den i fullständiga exemplar. Genom Prof. *Wahlenbergs* gunstiga tillstånd att jemföra originalerne i dess samling, är jag fullt öfvertygad, att han haft exemplar af *S. nigricans* under ögonen, då han förer *S. majalis* till denna art, men att han i Fl. Lapp. riktigt betraktat dess *S. majalis* som skild art.

21. *S. punctata* *Wahl!* *Lapp. n. 481. Fl. Dan. t. 1052.*

Ann. Den fullkomliga glattheten (äfven hängefästet och hängesfjällen äro bara), de på båda sider gröna och glänsande bladen, som på öfre sidan äro uphöjdt nätådrige, knoppbärande hängeskaften och hela utseendet af *S. myrsinities* skilja denna art från föregående. Den är efter Prof. *Wahlenbergs* egen anmärkning en tvifvelaktig art, men då denne utmärkte Forskare, som studerat den i naturen, behåller den som egen art, anser jag mest skäl att följa förste upptäckaren. Herr *Læstadius* anser den för en bastard-art imellan *S. nigricans* och *S. myrsinities*. Den står i samma förhållande till *S. nigricans*, som *S. hastata hyperborea*, *S. fusca myrtoides* till sina stamformer, eller som *S. glabra* Scop. till *S. phyllicifolia*.

22. *S. phyllicifolia* *Linn. — Smith! Fr. Nov. Mant. — Linn. Lapp. n. 351. — S. laurina* *Smith!* *S. nigricans* *Whlhb. Fl. Lapp. n. 485* (excl. nigricante dasycarpa).

— leptophylla, bladen tunna hinnaktiga. *S. punctata?* *Sommerf.!* in li t. *S. tenuifolia* *Smith* blott till en del, nemligen den häriga formen.

Från *S. nigricans* skiljes denna genom de aflånga styfva mest uprättstående bladen, som yngre äro finludne, men aldrig tilltryckt silkeshåriga eller efter torkning

svartnande, utvexta under grå, samt i synnerhet genom sina märkbart kortare fröhusskaft och stift; — i det hela står den följande närmare, men redan den kortare stiften skiljer den, samt föröfrigt de yngre ludne qvistarne och bladen; de förra äro mörkbruna ojemna; de sednare mörkgröna hafva *vid utsländet den stora rostbruna fläcken*, som utmärker *S. caprea*, *cinerea* o. fl. af de föregående; denna saknas alldeles hos de följande; men som äldre och torkade exemplar ofta äro ganska svåra att åtskilja, och dessa formers förhållande icke ännu synas mig nog utredt, har jag ansett mig böra här, liksom i Nov. Mant., upföra *S. tenuifolia* som underart af *S. phylicæfolia*. Fröhusen har jag endast sett silkesludne.

* *S. tenuifolia* Linn. herb. — Linn. Lapp. n. 352. — Fr. Nov. Mant. Herbar. Norm. III. n. 54. *S. arbuscula* Whlhb. Lapp. n. 476.

— majalis. Whlhb. Lapp.! n. 483. (non *S. phylicæfol.* majal. Fl. Svec).

Anm. Skild från föregående genom sina i spädaste ålder glatta glänsande grenar, bladskäft och blad; de sednare yngre utmärkt tunna gulaktige genomskinlige, utan rostbrun fläck, äldre mörkgröna, men under torkning icke svartnande, korta fröhusskaft, långa stift. Varierar i likhet med de föregående: vid stränder får den frodigare vext, jemte tidiga, oskäftade bladlösa hängen; mot fjällen åter blir den lågvextare, blad och blomning blifva mer samtida samt hängeskäften slutligen småbladige. *Salix* n. 48—61 Hook Brit. V. höra till denna och föregående.

Salix Wulfeniana Willd. eller rättare *S. glabra* Scop. är en medelart imellan föregående och följande. Äfven denna har odlad på låglandet, enligt Willd. Berl. Baumzucht, tidiga och bladlösa hängen; i fjälltrakter åter blifva de samtida och bladigt skäftade. Enligt *Fellman* skall den finnas i *Kola-distriktet* i Finnmarken; måhända menas likväl var.

majalis af *S. tenuifolia*, till hvilken Willdenows beskrifning på det nogaste passar.

23. *S. hastata* Linn. — *Fl. Lapp. n. 364. H. N. III. n. 53*. (var. *gothica*). Har i likhet med de flesta arter i denna afdelning flera bestämda klimateriska afarter. Ut i Norrland och Lappska skogstrakten förekommer hufvudarten, men i Götarikes (Jutlands o. s. v) djupa kärr utbildas den till en utmärkt afart:

— *Gothica*, lågvext, hängenen tidiga (före bladen) nästan oskaftade med små skärblad, bladen mest hjertlika [*äfven blommande grenarnes*] utvexta tjocka glänsande uphöjdt nätådrige, tätt och djupare naggsåggade. Odlas i Botan. Trädg. under namn af *S. hastata*; derstädes förekommer hufvudarten under namn af *S. serrulata*. — Dess motsats är

— *alpina*, lågvext, bladen små lancetlika n. helbräddade, med samtidige och bladigt skaftade hängen. På fjällarne. — Än märkvärdigare är:

* *Hyperborea*, qvistarne jemte de utdragne smala och glesa hängenen fjäll glatta, fröhusen korta äggrunda med ganska korta skaft och stift. Den förekommer jemte de analoga *S. punctata*, *myrtoïdes* i Finmarken ned till Lyngen (Læstadius); har smala blad, mycket små stipler och fröredning af *S. amygdalina* eller *fragilis*.

** *Incubaceæ*. Lågvexta buskar, med smala nedliggande eller vidjelika utspärrade grenar, normalt helbräddade blad.

Ann. Eharu skillnaden efter bladens kant hos en del former utplånas, så är dock tydligt att *helbräddade blad äro de typiska i denna afdelning*; endast de frodigare rotskottsbladen äro glest tandade. Efter stiftet kunde en *bestämdare, men mera konstlad*, indelning hämtas. Se första stycket.

24. *S. depressa* Linn. *Sv. n. 899. Nov. Mant. 1. p. 56.* — *Linn. Lapp. n. 461.* *S. livida cinerasc. Wahlenb.*

Ann. Till motsats emot *S. aurita* utbildas denna art fullkomligare i högre Norden. I fjälltrakterne vexer den som en nedliggande buske, med stora tjocka trubbiga på båda si-

dor (jemte qvistarne) tjockt och stråft graludne blad. Då har den äfven de största och längst skaftade fröhus och i följd deraf glesaste hängen. *Det är omiskänneligen denna form, som Linné i Fl. Svecica beskrifvit för S. depressa!* Den är snarlikt former af *S. caprea* och *lanata*, med hvilka den blifvit förvexlad. Nedstigande till flodbräddarne och låglandets lundar blir den ett spensligt träd med veka nedböjda grenar, slata tunna slaka mot båda ändar spetsade blad, yngre jemte qvistarne endast finludne och äldre glatta. Båda dessa former hafva motsvarande hos *S. aurita*. Denna sedaare form är omiskänneligen den i *Linn. Lapp. n. 461* beskrifna, hvilket äfven af Linnés Herb. är satt utom tvifvel och då Linné sjelf förenat den med sin *S. depressa*, så kan jag omöjligen inse någon grund huru detta synonym kan betviflas.

* *S. livida* a. *Whlnb.* — *Linn. Lapp. n. 356. Herbar. Norm. V. n. 63.* Denna underart är spridd ända från södra Lappmarken till Skåne, allt jemt likväl aftagande i frodighet mot södren, der den slutligen liknar smärre former af *S. repens* och sedermera icke sydligare förekommer. Den framträcer äfven under tvenne afarter, den egentliga *v. livida*, frodigare, med gula utspärrade grenar, gulaktiga slata blad och *v. glaucescens*, mera nedliggande, med bruna grenar, under isgrå blad. Den förre förekommer mest i Norrland. — *S. bicolor* Ehrh. påstås väl ånyo af Meyer vara identisk med den sistnämde, men det är mera troligt, att den tillhör *S. phyllofolia*.

25. *S. incubacea* *Linn. Svec. n. 898. Fr. Nov. Mant. 1. p. 66. S. plicata* *Fr. Hall.*

— *plicata.* — *Herb. Norm. II. n. 58.*

Ann. 1. Stamformen till denna art, som är en 1—2 fots hög buske, med nedliggande mycket utspärrade smala grenar, och tumslanga lancettlika blad, synes knappast vara beskrifven af nyare författare (*S. glauca* *Engl. Bot. t. 810*, vanligen hänförd till *S. Laponum*, föreställer åtminstone ef-

ter figuren, med korta åggrunda oskaftade märken, ingen annan än denna); i V. Småland och S. Halland är den likväl icke sällsynt i skogstrakterne; men vid Mariæberg vid Halmstad äfven i sand, och att Linné på förstnämde ställe insamlat den synes så mycket sannolikare, som den redan anföres i dess äldsta skrifter, men ingenstädes speciellt nämnes i dess sednare. Denna och ingen annan passar på det nogaste till Linnés beskrifning på *S. incubacea*. Likheten med *S. Lappinum*, de grågröna grenarne, de åggrunda stiplarne — allt Linnés egna ord — skilja den bestämdt från alla smalbladiga artförändringar af *S. repens*.

Ann. 2. Afarten *plicata* är mera allmän öfver hela södra och mellersta delen af riket. Den är icke identisk med *S. ambigua* Koch, utan med *S. ambigua altera ad S. repentem accedens* Koch Comment, d. v. s. förhåller sig till *S. ambigua* Ehrh. (hvilken vi upptagit under *S. aurita*) som *S. viridis* till *S. Russeliana*, hvilken sednare vi först förde till *S. fragilis*, ehuru äfven den länge förvexlades med *S. viridis*. En artförändring af *S. plicata* med glatta fröhus finnes i mängd vid Eltra i Halland (är dock icke *S. finmarkica* Koch, hvilken vi efter original-exemplar räkna till *S. repens*). — Båda afarterne innefattades under *S. plicata* Fl. Hall., der denna art först tydligen åtskiljdes som *Svensk*, fast man i Sverge icke vågade följa det goda radet *sapere aude* förr än man fick utländsk auktoritet häruti, liksom i frågan om *S. viridis* och otaliga andra fall (men vanligen deremot trott sig hafva gjort en ny upptäckt, som man bör skynda tillegna sig, då man hos utländske författare finner någon afvikande åsigt f. e. om *Cirsium decolorans*, *Potentilla procumbens* m. fl., af hvilka den förstnämde ändå till slut blir en afart eller på sin höjd bastard af *Cirs. acaule*!). — Som likväl Linnés *S. incubacea*, en för sednare författare okänd art, ganska väl passar till denna, ja "med all den sannolikhet nu står att vinna" är just denna, så är väl rättast återtaga Linnés benämning. Genom foljandet af denna grundsats hafva vi nu lyck-

ligen fått flera vaga Linneanska arter bestämda; då deremot det motsatta bemödandet, att söka Linneanska arter i obetydliga former af allmänna arter och sedan beskrifva de verkliga under nya namn, (hvaruppå flagrant prof uti alla Linnés brunfruktiga bägarlafvar hänförde till *Cl. pyxidata* Flörke, som sedan gaf *Cl. pyxidata, cornuta* L. etc. nya namn), vunnit föga bifall. — Mig synes fortjenstfullare, att fixera obestämda arter än blott gifva dem nya namn.

26. *S. Finmarkica* Willd. e fonte. — Nov. Mant. 1. 68. *S. paludosa* Hartm. Scand. nec Schleich. nec Link nec Nuttall.

Anm. Willdenow bestämde efter Vahl, som fann denna art i Finmarken, en Pil till *S. finmarkica*, och som i Finmarken och hela norra Skandinavien ingen annan art finnes, som till den kan hänföras, kan visserligen ingen annan art bibehålla detta namn, än den i Finmarken växande (ex analogia *Hieracii sabaudi* etc.); — och då bland de obestämda former, som blifvit tagne för *S. finmarkica* ingen sjelfständig art finnes, så är icke heller minsta anledning att förkasta detta namn. — Hvad jag sett, sändt af Koch till Dr. Hartman för *S. finmarkica*, är en form af *S. repens!*, men den är icke *S. finmarkica* Link et Hort. Ber. — Troligen är den Berlinska ej införd från Finmarken och således utan all vigt för bestämningen.

27. *S. Myrtilloides* L. — Lapp. n. 357. (Förvexlades af Linné med former af *S. repens*, se Fl. Svec. n. 889, Fl. Åkeröensis o. s. v.; lyckligtvis har man dock ej deraf tagit sig anledning att förbyta dess namn).

28. *S. fusca* L. (optima). Fl. Lapp. n. 361. t. 8. f. B. (Hufvudformen med ovala trubbiga blad, utan spets, jemte de glatta fröhusen under torkning mörknande: *S. myrtilloides* Liljeb! Sv. Fl. 2. p. 306 "bladen yngre häriga" etc.)

— major, bladen dubbelt större, lancettlika, med utdragen rak spets, föga svartnande, fröhusen silkeshårige. *Herb. Norm. III. n. 56.*

— versifolia, bladen aflånga eller elliptiska snedspetsade, under torkning mörkare, fröhusen gleshåriga. *S. versifolia* *Wahlenb.*

* *Myrtiloides* *Fr. Nov. Mant. 1* (skiljes som själfständig art af Dr. Hartman).

Ann. 1. Forekommer först ofvan *S. repens* nordliga gräns, icke sällsynt i Dalarnes, Jemtlands och Lapplands skogs-trakter; i kärren kring Karesuando en af de ymnigast förekommande arterne. Den är otvifvelaktigt en själfständig art (Meyer har, troligen efter Seringe, olyckligt förenat den med *S. plicata*) och lika så mångformig som *S. rep.* — Dr. *Lundmark!* har 1780 hemfört en form under namn af *S. arena-ria*, som är analog med följandes *v. argentea*; vi hafva äfven en krypande småbladig form, endast genom stiftet skiljbar från *S. repens*. Att denna art, som blifvit hemförd af nästan alla, som besökt norra orterna, af Prof. *Wahlenberg* först fanns under dess sista resa, hufvudsakligen egnad åt skogstraktens undersökning, berodde deraf att de förra resorne voro mera egentligen egnade åt strand- och fjäll-regionerne.

Ann. 2. Att denna art ej skulle vara *Salix Linn. Lapp. n. 364* (ons *S. fuscae!*) "in humidis silvarum Lapponiæ" är väl omöjligt att betvifla, så vida någonsin beskrifnings och vexeställens öfverensstämmelse skola ega vitsord, i synnerhet da den icke kan dragas till någon annan i Lapplands skogskärr förekommande. Men lika obestriddigt det är, att Linné förvexlat former af *S. repens* med de Lappske *S. Laponum*, *S. myrtilloides* o. s. v., lika klart är ock, att former af *S. repens* en tid blifvit räknade till *S. fusca*. Att Linné dock efter utgifvandet af *Fl. Sv. 2.* funnit, att *S. repens* är den öfver hela nedre landet allmännaste och *S. fusca* endast Lappske, finner man så väl af flera sednare bestämningar, som af dess *Erutetum Sueciæ*, der förhållandet riktigt uppgifves så vara; liksom *S. repens* anföres i *Fl. Anglica*, men *S. fusca* i ingen af Linnés sednare special-floror. Smiths beskrifning, efter Linnés exemplar, hörer tydligen hit, men Borrer, som

rättat flera Smiths bestämningar af Linnés *Salices*, anmärker uttryckligen att den Engelska *S. fusca* är *S. repens* var., och skild från den Linneanska.

29. *S. repens* Linn. — *Svec. n. 896*; Cfr. *Frut. Svec.* (a. *eriocarpa*, b. *lejocarpa*).

— *parvifolia*, nedliggande, krypande, bladen små utan stipler och tydlig spets, under silkesludne. Bladens form tillika med fruktens beklädnad varierar i oändelighet; afven qvistarne stundom uprätta. Möjligen, men icke bevisligen, kan Linné någon gang förvexlat dess former med *S. incubacea* (som dock ingenstädes af Linné sednare specielt angifves; den var af Linné långt tillbaka skild, troligen redan i S. Småland), ehuru beskrifningen omisstydligt anvisar på en annan. Deremot är bevisligt att smalbladiga former deraf blifvit tagna för *S. rosmarinifolia*.

— *glabrata*, upstigande, bladen kretsrunna eller elliptiske, platta, glatta, utan spets; fruktämnen glatta (hos alla de öfrige afarterne än ludne än glatta). Förvexlad med *S. myrtilloides* f. e. i *Linn. Fl. Akeröens.*, *Osbeck Hall. etc.*; kunde med lika grund anses för Linnés *S. myrtilloides* som följande för dess *S. fusca*.

— *fuscata*, grenarne uprätta, bruna, bladen större elliptiske med sned spets, under silkesludne. *S. fusca* Linn. *Sk. resa p. 79* och *Herbat. Upsal.*, men icke den ursprungliga från Lapplands skogskarr, som ock Linné sednare insett, se *Frut. Svec.*

— *argentea*, lik föregående, men qvistar och blad öfver allt ludne och silkeshvita. *S. arenaria* L. enligt sjelfva benämningen och *Gottl. resan p. 206*, *Sk. resa p. 237*, *Frutet. Svec.*, *Fl. Angl.*, *Fl. Dan.*, *Fl. Belg.* med uteslutande af diagnos och syn. ur *Fl. Lapp.*

Ann. Störvextare på torra, lägre på fuktiga ställen: *v. fuscata* mest på slättland; *v. argentea* i flygsand vid hafvet. Underjordiska stammen alltid krypande, hvarföre den bildar en tät småskog i jordbrynet! Bladspetsens snedhet finner

jag icke konstant; den har stundom runda blad utan spets. Att särskildt anföras någon af art med gatta ^{fröhus} anser jag orätt; den förändringen återkommer bland alla afarterne; äfven den hvitaste *argentea* finnes vid Halmstad med glattaste fruktämnen. Blommar både på bar qvist och samtidigt med bladen; på öfversvämmade ställen först med fullvexta blad fram på sommaren. Härmed bör ej förvexlas ett på Halländska kusten ej sällsynt förhållande, att den blommar om igen fram på hösten med gamla blad, som man äfven (förr åtminstone) ärligen såg med en buske af *S. amygdalina* vid Verpinge nära Lund.

30. *S. angustifolia* Wulf. — Fr. Nov. p. 285. *Herb. Norm. II. n. 60.*

— elatior, större vext; med uprätta vidjelika gula grenar; bladen bredare lancettlika. *Herb. Norm. V. n. 65.*

Ann. Den vanliga formens blad likna *S. viminalis*, af artens *S. stipularis*. Anses vanligen för *S. incubae* L., med hvilken den ock i bladformen nära öfverensstämmer — och vexestället i Frut. Svec. ("i flygsand jemte *S. arenaria*") passar till den fullkomligt; men beskrifningen afviker tydligen, så att den åtminstone icke kan vara den ursprungliga. När Linné utgaf Fl. Svec. I, hade han icke besökt någon punkt der denna förekommer. — *Smiths* upgift att denna skulle ligga i Linnés *Herb.* för *S. arbuscula* har *Borrer* funnit vara oriktig; den är tvärtom den rätta *S. arbuscula*.

31. *S. rosmarinifolia* Linn. — Fr. Nov. I. p. 285.

Ann. Den af oss upgifna karakteren af de under blomningen små klotrunda hängenen är artens säkraste kännemärke. Linné kände den ej som Svensk, endast som Finsk. Artförändringen *concolor* har på båda sidor glatta blad: i kärr vid Roslätt i Skåne. En större och bredbladigare artförändring är i år funnen på Gottland af Herr *Nyman*.

Ann. 2. *S. rosmarinifolia* Engl. Bot. t. 1365 (hvilken synes fullkomligt identisk med *S. arbuscula* Engl. Botan. t. 1366, om man uteslutar de nedre till *S. hastata* hörande

bladen) kan icke citeras till vår art; ty den har bågformigt krökta hängen och härstammar egentl. från Amerika, liksom *S. petiolaris*. Mycken oreda herrskar öfver de Engelske pilarne, derföre att Linneanske exemplar ofta blifvit lagde till grund för figurerne och beskrifningarne, ehuru de Engelske derifrån afvika, och att nästan alla exemplar som erhållas från England äro odlade, men derför icke af Engelskt ursprung.

V. Chamelixa. * *Frigidæ*, blomqvistarne utgå afven från sido-knoppar.

32. *S. glauca* L. — *Lapp. n. 363. Herb. Norm. III. n. 52.* (a. *stipulata* s. *appendiculata*. b. *exstipulata*).

— *nivalis*, *Nov. Mant.* *S. glauca* γ . *Lapponum Whlnb.*

* *pullata*, bladen aflånga eller lancettlika, tätt småsågade, spetsiga, gleshåriga, under isgrå efter torkning svartnande (i synnerhet yngre), fröhusen tydligare men kort-skaftade (a. silkesludne; b. glatta!), yngre smala syllika tillspetsade, hängeskäften korta bladiga (*S. nigricanti-glauca*). *Læst.* (afven från Funnesdalsberget i Herjeådalen *Thedenius*).

** *pallida*, bladen lancettlika, helbräddade, spetsade, glänssande, i spädaste ålder jemte qvistarne fullkomligt glatta, efter torkning höggröna, hängeskäften korta med skärmbblad, hängenena tätblomstrige, ståndarknoppar och stift gula. *Nov. Mant. 1.* (*S. phyllicæfolio-glauca*).

Ann. Underarterne *pullata* och *pallida* torde vara bastarder; de böra icke öfverses eller förtydas, som redan skett med *S. pallida*, emedan den blott anfördes i *Nov. Mant.* som afart; den är så utmärkt, att om den af andra blifvit framställd som art, vi verkligen knappt skulle tvekat erkänna den som sådan. De förhålla sig till hvarandra fullkomligt som *S. phyllicæfolia* till *S. nigricans*. Hufvudformen af *S. glauca* har ludna qvistar, ullhåriga fröhus, yngre bladen silkesludne af långa tilltryckta hår; fast de äldre blifva glatta, kunna de aldrig jemföras med *S. pallidæ*. Att båda mest närma sig *S. glauca* vittna de kortskaftade fröhusen, de dubbla honungshusen, tuklufna stift och smala märken.

33. *S. arbuscula* Linn. Herb. — Spec. Pl. p. 1445. γ.
— Fl. Lapp. n. 360. t. 8. f. M. — Herb. Norm. V. n. 61.
S. prunifolia Smith sec. Fr. Nov., der artens synonymie
först bestämdes.

— *vaccinifolia* Smith!, lågvext, krypande, med små glest
men djupt naggade blad, fröhusen ägglikt-koniska, slutligen
glatta.

Ann. Tillhör mest Norrska fjällen, ehuru icke uptagen
som Norrsk hos Dr. *Hartman*, men äfven på Svenska sidan
finnes den nära högsta fjällryggen i Herjeådalen (*Sjöstrand!*
Theдениус!) samt i Piteå och Torneå Lappmarker
(*Læstadius!*). Utbildad blir den en 3 fots hög buske,
till utseendet då närmast *S. physicaefolia*, så att lätt in-
ses hvarföre de blifvit förenade. På S. Europas subalpiska
berg blir den en frödigare, får större tunna tätt småsågade
blad, så lika *S. depressa*, att de knapt äro skiljbara; se *Nov.*
Mant., (äfven *Koch* förenar nu den som afart). Denna är
utom Sverge den allmännaste och mest bekanta af de arter,
som blifvit räknade till *S. arbuscula*; af Svenska Botanister-
ne har den varit föga känd (*S. arbuscula* B. Liljebl. Sv. Fl.
I. hör hit: men *S. arbuscula* sjelf och var. *A.* hos *Liljeblad!*
höra till *S. depressa*) tills Kyrkoherde *Læstadius* visade,
att denna var Linn. Lapp. n. 360, quæ "crescit in formam
arbusculæ," hvilken både af *Linné* sjelf i dess Herb., i Fl.
Lapp. ed. 2 och af de flesta antagits för den genuina *S. ar-*
buscula. — *S. arbuscula* Whlbn. Helv. et Carp. höra äfven
hit, men icke Fl. Svec. och i Fl. Lapp. troligen endast det
Finmarkska vextstället.

34. *S. myrsinites* Linn. — Fl. Lapp. n. 353. Hb.
Norm. V. n. 66.

— *arbutifolia* (Nov. Mant. I. c.) bladen smärre omvänt
ägglika, trubbiga, yngre mycket långhåriga, n. helbräddade.
Likna till storlek och form *Uva ursi*.

* *procumbens* Forbes (Nov. Mant. I. c. b), bladen tun-
na ovala släta platta, hängenen kortskaftade, fröhusen ko-

niskt syllika silkeshårigå med kort stift och trubbiga märken.

Ann. Underarten har mycket eget utseende, efter Hooker (cui *S. larvis*) odlad oförändrad, möjligen egen art. Den finnes både i Norge och Torneå Lappmark. Det var den som Kyrkoherd. *Lastadius* först tog för *S. arctica*.

35. *S. pyrenaica* * *norvegica* Fr. *Nov. Mant. I. p. 77.*

Ann. Bladexemplar öfverensstämmande med *S. arctica* Brown och sannolikt äfven Pallas, som fann den i Siberien vida utspridd, äro meddelade af *Sommerfelt* från Lom i Norge; *Blytt* förmodar sig äfven hafva tagit den, men endast en gång fruktbarande, på Dovre.

** *Glaciales*, blomqvistarne från grenarnes spets (utvexa från förra årets yttersta knopp, som bildas mellan yttersta bladet och det egna blomskaftet).

36. *S. reticulata* Linn. — *Fl. Lapp. n. 359.*

37. *S. retusa* * *sarmentacea* Fr. *Nov. Mant. I. p. 74.*

38. *S. herbacea* Linn. — *Fl. Lapp. n. 355. Herb. Norm. V. n. 67.*

Ann. Herr Adjunkt *Lindblom* har funnit på Dovre en utmärkt artförändring med *håriga* fröhus. Den finnes dock med n. glatt frukt på samma stam.

39. *S. polaris* *Wahlenb. Lapp. n. 473. Herb. Norm. V. n. 68.* *S. herbacea* *A. Liljebl.*

Ann. Pilarterne förtjena ytterligare noggrann granskning; de talrika nya tillägg det lyckats oss bestämma, sedan man ansåg något mer för släktet ej vara att göra, har hos oss stadgat den öfvertygelsen, att ännu flera outredda Pilar återstå och att bland de anförda under- och bastard-arterne torde finnas äfven verkliga arter.

II. Literatur.

Dissertatio academica in geographica plantarum per partem provinciæ Casanensis distributione illustranda periculum sistens; auct. J. E. A. Wirzén. Helsingfors 1839. 129 pag. 8:o.

Ju ofullständigare kännedom man eger om vegetationen i ett land, desto kärkomnare är hvarje bidrag, som tjenar att sprida ljus deröfver; det är af denna anledning, som Ref. icke vill dröja att redogöra för den akademiska afhandling, hvars titel här åfvan är angifven, och som lemnar ingalunda förkastliga bidrag till kunskapen om vegetationens förhållande i det inre af det vidsträckta, men i botaniskt hänsende för det öfriga Europa snart sagdt okända, Ryssland.

Den del af provinsen Kasan, som utgör föremål för afhandlingen, ligger mellan $55^{\circ} 12'$ och $56^{\circ} 17'$ nordl. lat. samt $66^{\circ} 20'$ och $69^{\circ} 10'$ long.; den begränsas i öster af floden Viatka, i söder af Kama och i vester af Volga; nordliga gränsen utgöres af skogar och kärr. Hela trakten består af en nästan jemn yta, med blott obetydliga kullar i synnerhet längs floderna, hvilka dock knapt höja sig mera än 35 fot öfver det öfriga landet. Volga är, på det ställe der Kasanka dermed förenar sig, icke mera än 124,67 fot öfver hafvets nivå. Här äro blott få smäsjöar; men åar och bäckar i mängd. Jordmänen består i allmänhet af mylla, innefattar omkring 40 procent humus; dernäst är lerjord allmännast, särdeles i södra delen; sand förekommer spridd här och der. Kalk är sällsyntast: den bildar åsar längs Volga och Kama, och så snart en kulle höjer sig öfver slätten bildas den af kalk, som äfven utgör de få smärre stenar, som förekomma spridda. Förf. anför vid hvarje af dessa jordarter de vexter, som synas företrädesvis tillhöra dem. Såsom bidrag till den i sednare tider mycket ventilerade frågan om vexternas förhållande till jordgrunden, särdeles kalk, torde det icke vara ur vägen atthär upräkna de vexter, hvilka Förf. angifver såsom i denna trakt

tillhörande kalken; de äro: *Delphin. palmatifidum*, *Alyssum saxatile*, *Draba lutea*, *Lepid. latifol.*, *Viola montana*, *hirta*, *collina*, *Cucubalus baccifer*, *Silene Otites*, *Geran. sangu.*, *Genista tinct.*, *Medicago lupul.*, *Trifol. mont.*, *Astragalus Cicer*, *Rubus caesius*, *Potent. opaca*, *Rosa spinosiss.*, *cinnamomea*, *Libanotis montana*, *Siler trilobum*, *Asperula cynanchica*, *Prenanthes ramosissima*, *Pieris hieracioides*, *Hierac. sabaudum*, *Aster Amellus*, *Imula pulicaria*, *Chrysanth. corymbosum*, *Centaurea paniculata*, *Asclepias Vincetox.*, *Gentiana cruciata*, *amarella v. prat.*, *Omphalodes scorpioides*, *Lithosp. off.*, *Tournefortia Arguzia*, *Echinosp. casanense*, *Salvia verticill.*, *Cypriped. Calceolus*, *guttatum*, *macranthon*; *m. fl.*

Skogarne utgöras i norra delen af tall, gran, björk, al, ask; i södra af ek, lind, alm, lönn, hassel. Landskapet är mycket odladt och högst fruktbart. — Jordtemperaturen varierar mellan $+6^{\circ}$ och $+6^{\circ},5C.$ — Enligt observationer anställda i Kasan 4 gånger om dagen under åren 1828—1833 utgör årets medeltemperatur $+2^{\circ},22C.$ Årstidernas medeltemperatur är följande: vintern $-13^{\circ},68C.$, våren $+2^{\circ},32$, sommaren $+17^{\circ},60$, hösten $+2^{\circ},94$. Året 1830 var bland dessa 6 det varmaste, 1832 det kallaste; varmens intensitet är störst klockan 3 e. m., utom 1830 då den var det vid middagen. Januari är den kallaste, Juli den varmaste månaden; under April—Oktober står qvicksilvret öfver, November—Mars under nollpunkten; källossningen börjar efter vårdagjemningen och slutar omkring 25 April; löfsprickningen fulländas med Maj; skörden sker i Augusti; säningen i slutet af September; löffällningen sker i Oktober; jorden fryser i November och floderna något sednare. Flera tabeller äro bifogade för att än speciellare upplysa temperatur-förhållanderna.

Traktens belägenhet på gränsen mellan Siberien och Europa, samt mellan stepperna och skogsbygden åstadkommer naturligtvis en stor mångfald i vegetationen. Förf. anför följande vexter, som han anser leda sitt ursprung från step-

perna, hvilka begränsas af Kamas södra strand: *Corisperma*, *Veronica cana*, *Gladiolus imbricatus*, *Rumex maritimus*, *Silene Otites*, *S. procumbens*, *Amygdalus nana*, *Spiræa hypericifolia*, *Nepeta ucranica*, *Phlomis tuberosa*, *Cytisus biflorus*, *Centaurea paniculata*, *Echinops sphæroceph.*, *Pulmonaria mollis*, *Erythronium verrucosum*, *Pedicularis comosa*, *Alyssum saxatile*, *Serratula coronata*, *Aster dracunculoides*. — Följande deremot upräknas såsom härstammande från Siberien: *Iris siberica*, *Cephalaria tatarica*, *Plantago maxima*, *Echinopspermum casanense*, *Tournefortia Arguzia*, *Campan. siberica*, *Cœnolophium Fischeri*, *Coniosel. Fischeri*, *Pleurosperm. uraense*, *Silene tatarica*, *Arenaria lateriflora*, *Amelanchier sanguinea*, *Arabis pendula*, *Turritis salsuginosa*, *Delphin. palmatif.*, *Geranium sib.*, *Hierac. sib.*, *Cacalia hastata*, *Inula dysenterica*, *Cypriped. guttatum*, *C. macranthon*. — Förf. öfvergår derefter till upräknande af de fanerogama växter, som han under åren 1833—35 i denna trakt anmärkt. Förteckningen, som är upstald efter Decandollska metoden, innehåller 660 arter (genom misskrifning står 658), vid hvardera af hvilka upgifves vexeställe. De äro på följande sätt fördelade på klasser och familjer:

<i>Dicotyledoneæ</i>	514.	<i>Calycifloræ</i>	225.
<i>Thalamifloræ</i>	117.	Rhamnææ	2.
Ranunculaceæ	21.	Leguminosæ	24.
Nymphæaceæ	2.	Rosaceæ	33.
Fumariaceæ	2.	Onagrariæ	5.
Cruciferæ	29.	Halorageæ	5.
Violariææ	8.	Lythraricæ, Paronych., Cras-	
Droseraceæ	3.	sulac., Grossularicæ —	
Caryophyllææ	34.	hyardera	2.
Malvaceæ	3.	Umbelliferæ	25.
Hypericinææ	2.	Caprifoliaceæ	3.
Geraniaceæ	7.	Rubiaceæ	11.
Papaver., Polygalææ, Linææ,		Dipsaceæ	4.
Tiliaceæ, Acerinæ, Bal-		Synantheræ	80.
saminææ och Oxalidææ —		Campanuleæ	10.
hyardera	1.	Ericææ	10.

Celastrinæ, Ceratophyll., Saxi-frag., Araliaceæ, Valerianææ — hvardera	1.	Euphorbiaceæ	4.
Corollifloræ	106.	Urticææ	3.
Gentianææ	6.	Amentaceæ	10.
Convulvulaceæ	4.	Coniferææ	3.
Boraginææ	18.	Thymel., Santalac. — hvardera	1.
Solanaceæ Bartl.	3.	Monocotyledoneæ	146.
Scrophularinæ Bartl.	32.	Orchidææ	15.
Labiataæ	31.	Iridææ	3.
Primulææ	9.	Asparagææ	6.
Apocyn., Polemoniææ., Lenticulariææ — hvardera	1.	Asphodeleæ Bartl.	6.
Monochlamydeæ	66.	Juncææ	10.
Plantaginææ	4.	Cyperaceæ	34.
Amaranthaceæ	2.	Graminææ	52.
Chenopodeæ	12.	Alismaceæ	6.
Polygonææ	14.	Hydrocharidææ	2.
Aristolochiææ	2.	Typhaceæ	4.
		Aroidææ	1.
		Potameææ	4.
		Lemnaceæ	3.

Tvenne nya arter äro beskrifna:

Stellaria mollis; caule diffuso tenui laevi ramoso, fol. glabris ovato-oblongis, pedunculis axillari-terminalibus subsolitariis ebracteatis erectis, petalis profunde bipartitis, sepalis trinerviis brevioribus, capsulis ovatis calyce duplo longioribus.

Stellar. uliginosæ affinis.

Echinosperrnum casanense, caule hispido superne ramoso, fol. inferioribus spathulato-lanceiformiis, superioribus lanceolatis, omnibus hirtis, corollis calyce duplo longioribus, floribus pedicellatis, pedicellis in flore longitudine calycis, in fructu calyce triplo longioribus, caryopsibus aculeis glochidatis biserialibus erectis.

E. Lappulæ et *E. heteracantho* interserendum.

Juniperus communis saknas alldeles inom denna floras område.

III. Hvarjehanda.

1. Det för Norska floran rika och viktiga herbarium, hvilket Pastor *S. C. Sommerfelt* i Ringebo efterlemnade, är nu för en summa af 800 N. Speciedaler (1866: 32 Sv. Banko) af Universitetet i Kristiania inköpt för att förenas med de redan förut vid Botaniska trädgården på Tøyen varande samlingarne. Framdeles torde Utg. bli i tillfälle att lemna noggrannare underrättelse om detsamma.

2. Enligt erhållen underrättelse har Professor *Blytt* den af honom under längre tid bearbetade Flora öfver trakten kring Kristiania nu i manuskript färdig; den innehåller

300 fanerogamer och ormbunkartade vexter och blir af största vikt så väl för Norska floran, som i allmänhet för kändedom om vexternas geografiska utbredning. Matte den snart blifva tryckt och Författaren derefter genom utarbetandet af en flora öfver hela Norge rikta den botaniska literaturen med ett arbete, hvares behof länge varit känt och öfverklagadt.

3. Herr *J. Vahl*, känd genom sitt fleråriga vistande och derunder gjorda talrika och högst intressanta botaniska upptäckter i Grönland (med utarbetandet af hvares flora han är sysslosatt), äfvensom genom sina resor i mellersta Europa och Spetsbergen, blef redan i våras utnämnd till Bibliotekarie och Conservator vid Botaniska trädgården i Köpenhamn.

4. Följande naturforskare hafva under årets lopp aflidit: Dr. *Helfer* från Prag mördades den 1 Jan. af infodingarne på en af Adamanöarne i Ostindien. — *Friedr. Josef Frz. Xav. v. Millitz*, Kongl. Saxisk Kammarherre, Författare till Handbok i Botaniska literaturen, dog i Dresden den 6 Mars. *Pierre Jean Franc. Turpin*, känd genom många botaniska arbeten, dog i Paris den 3 Maj; han var född i Vire i Calvados d. 11 Mars 1775. — Den genom flera botaniska praktverk öfver Roserna, Liliaceerna o. s. v. bekanta vextmalaren *Redouté* afled likaledes i Paris i Juni månad. — *F. Julius F. Meyen*, Professor i Berlin, allmänt känd genom sin resa kring jorden, sin vextfysiologi, vextgeografi, m. fl. arbeten, dog i Berlin d. 1 Sept. 36 år gammal. Han efterlemnade en fullständigt utarbetad afhandling om vexternas sjukdomar; af hans monografi öfver Algerna med planscher är blott första häftet utkommet. — Likaledes d. 1 Sept. afled i München Dr. *Julius Herrman Schultes*, hvilken fortsatte det af Römer och Schultes (fadren) påbörjade Systema vegetabilium; han var 36 år gammal.

Rättelser:

- (N:o 2) sid. 22 rad. 9 nedifrån: sättes (;) efter cristatus, men utstrykes efter former.
 — 23 — 10 opifrån: läs: närsläktad.
 (N:o 3) — 35 — 3 — läs: Halque.
 — 38 — 15 — står: annärkes i texten: läs: icke annärkes, ty texten hör till den rätta *Erod. cicutarium*.
 (N:o 6) — 96 — 25 — står: 230, läs: 250.
 (N:o 7) — 110 — 3 nedifrån: läs: Platypetalum.
 (N:o 8) Pagineringen i detta nummer ändras från 290 etc. till 130—144. sid. 131 (291) rad. 14 nedifrån: läs: F. Liebman.
 (N:o 9) — 147 — 2 opifrån: står: underhålla, läs: underlätta.
 (N:o 10) — 170 — 13 — står: Aria, läs: Aira.
 — 175 — 10 — läs: rostellata.

Register öfver Botaniska Notiser för 1839 och 1840.

(1. betecknar årgången 1839; 2. årgången 1840).

Afhandlingar.

- Areschoug, Bidrag och anmärkningar till Göteborgs Flora 2. 17.
 — Några ord om *Ulva crispa* och *Lyngbya muralis* 2. 188.
 Arrhenius, Öfver de karakterer, som kunnat tagas af semina vid bestämmande af *Rubus*-arter 2. 92.
 Blytt, Fortegnelse over phanerogame Planter og Brægger, samlede ved Årendal 1838 2. 1.
 — Fortegnelse over phanerogame Planter og Brægger bemærkede i Sommeren 1838 i Skiensfjordens Omgivelse 2. 25, 46, 103.
 v. Düben, Öfver de svenska arterna af *Platanthera* och *Elatine* 1. 87.
 Fries, Bidrag till bestämmande af de olika begrepp, som innefattas under varietets-benämningen 2. 53, 83, 97.
 — Förslag till bestämdt beteckningssätt af de olika begrepp, som hittills varit förväxlade under namn af varieteter 2. 99.
 — Svenska *Pil*-arterne efter naturliga förvandtskapen anordnade, jemte kritiska anmärkningar 2. 145, 177, 193.
 — Strödda anmärkningar öfver några Svenska växter 2. 33, 108, 161.
 — Underrättelse om *Kobresia nardina* Horn. 1. 14.
 — Vårens antåg 1. 3. 2. 65.
 — Ytterligare några ord öfver *Zannichellia* 2. 72.
 Hartman, Tillägg och rättelser till' Handbok i Skandinavians Flora ed. 3 2. 168.
 — Undersökning rörande några af Linnés omtvistade vextarter 2. 81.
 Lilja, En ny *Orobanchis* 1. 32.
 — Tvenne nya vextsläkten 1. 38.
 Lindblom, Berättelse om Skandinaviska Naturforskarnes sammanträde i Köpenhamn 1840 2. 129.
 — Bref under en resa i Norge 1. 33, 56, 65, 73.
 — *Carex punctata* Gaud. ny för Skandinavians flora; jemte anmärkningar rörande några andra arter af detta släkte 1. 98.
 — Förteckning öfver de på Spetsbergen och Beeren-Eiland anmärkta växter 2. 153.

Lindblom, Tillägg till Blytts växt-förteckningar	2.	104.
— Öfversigt af Skandinaviens Draber	1.	15, 17, 49.
Wallman, Chara coronata och Ch. Pouzolsii, tvenne för Skandinaviska floran nya arter från Norge	2.	49.
— En ny Zannichellia	2.	42.
Ångström, Anteckningar under en resa i Nordlanden och Lappland	1.	89.

Anmäldta Arbeten.

Agardh, Recensio specierum generis Pteridis	2.	8.
Areschoug, Algæ Scandinavicæ exsiccata, Fasc. I.	2.	126.
— De Hydrodictyo utriculato	1.	82.
Arrhenius, Monographia Ruborum Sveciæ	2.	76.
Bruch et Schimper, Bryologia europæa, Fasc. I—IX.	2.	139.
De Candolle, Prodromus systematis naturalis regni ve- getabilis, P. 7 sect. poster.	2.	113.
Drejer, Elementa Phyllologiæ	2.	189.
— Lærebog i den botaniske Terminologi og Sy- stemlære	2.	121.
— Upsatser i Krøjers tidskrift	2.	117.
— og P. Bramsen, Lærebog i Naturhistorien for Skoler	2.	121.
Flora Danica, Fasc. 38	2.	114.
Fries, Epicrasis Systematis mycologici	1.	62.
— Herbarium Normale, Fasc. 4. 5	1.	24.
— Novitiarium Floræ Svecicæ Mantissa altera	1.	40.
2.	12.	
Hornemann, Upsatser i Krøjers tidskrift	2.	116.
Koch, Röhlings Deutschlands Flora, 5:r Band 1:r Ab- theilung	2.	59.
Krøjer, Naturhistorisk Tidsskrift, Bind. 1—2	2.	115.
Liebman, Upsatser i Krøjers tidskrift	2.	119.
Schagerström, Plantæ cotyledoneæ Paroeciæ Roslagiæ Bro Schleiden, Prodromus monographiæ Lemnacearum	2.	127.
2.	124.	
Sommerfelt, Glyceria norvegica Somf. och Agrostis sva- veolens Blytt	1.	30.
Säve, Synopsis Floræ Gothlandicæ	2.	126.
Thedenius, Anmärkningar om Herjedalens vegetation	1.	27.
— Bidrag till kannedom om Najas marina	1.	43.
— et Sillén, Musci Svecicæ exsiccati	1.	68.
Wessén, Plantæ cotyledoneæ in paroecia Ostrogothiæ Kärna	2.	126.
Wirzén, Geographica plantarum per partem provinciæ Casanensis distributio	2.	207.
Örsted, Planteriget's Naturhistorie	2.	141.

Befordringar:

J. E. Areschoug 1. 64. — J. P. Arrhenius 2. 63. — E. Fries 2. 62. — J. Vahl 2. 211. — J. W. Zetterstedt 2. 16, 62.

Biografisk notis:

S. C. Sommerfelt 1. 9.

Dödsfall:

Bongard 2. 144. — Chamisso 2. 80. — Cunningham 2. 144. — Funck 2. 80. — Hegetschweilsr 2. 144. — Helfer 2. 211. — Meyen 2. 211. — Millitz 2. 211. — Redouté 2. 211. — Reum 2. 80. — Schultes 2. 211. — Steinheil 2. 80. — Sternberg 2. 80. — Turpin 2. 211.

Resande Naturforskare:

J. Agardh 2. 176. — H. Krøyer 2. 176. — F. Liebman 2. 176. — E. Munck af Rosenschöld 2. 176. — J. W. Zetterstedt och A. G. Dahlbom 2. 96, 176.

Mindre uppsatser och utdrag ur andra arbeten:

Bref från Linné	1.	13.
Anmärkingar om Carex Öderi Auctor.	2.	143.
Annuela praktblommor på kall jord hos N. Lilja	1.	48.
v. Berg, Om Thlaspi arvense och Sinapis alba	2.	144.
Blommornas utveckling kring Lund våren 1840	2.	80.
Endlichers och Schleidens åsigt om vexternas befruktning	2.	38.
Hornschuch, Om trädgårdskonsten i Sverige	2.	95.
Koch, Tillagg och förbättringar till Synopsis Floræ Germanæ	2.	158.
Meyers yttrande om Ehrhart	2.	142.
Preliminärmötet mellan Skandinaviens Naturforskare och Läkare i Göteborg 1-39	1.	46.
Sommerfeldts herbarium inköpt af Universitetet i Kristiania	2.	210.
Steinheils bearbetning af släktet Zannichellia	2.	75.
Tillkännagifvande om Herbarium normale	2.	64.
Underrättelse om Blytts flora öfver Kristianiatrakten	2.	210.
Vextställen anmärkta i Skåne 1838	1.	48.
Vextställen anmärkta 1840	2.	175.
Annons om försäljning af Rabens Herbarier	1.	71.
Bokannonser	2.	128.

*Utmärktare vextnamn *)*

Agrostis 2. 169. — Agr. rubra L. et canina L. 2. 81. — Agr. se-

*) Här upptagas allenast sådana vexter, om hvilkas vegetation och karakterer, synonymi eller geografiska utbredning något blifvit anmärkt. Då flera arter af ett släkte i samma afhandling granskas, upptagas dessa i allmänhet icke hvar för sig.

tacea Engl. Bot. 2. 112. — *Agr. svaveolens* Blytt 1. 30, 41. 2. 170. — *Aira uliginosa* 2. 170. — *Alisma ranunculoides* var. 2. 35. — *Allium oleraceum* et *carinatum* 2. 111. — *Alopecurus agrestis* 2. 35, 169. — *Alsine salina* 2. 165. — *Anthemides* 2. 108, 167. — *Arenaria rubra* β . L. 2. 38.

Blyttia Fr. 1. 4. 2. 168, 169. — *Braya alpina* 1. 14. — *Bromus pratensis* et aff. 2. 34, 161.

Calamagrostis strigosa 2. 170. — *Cardamine hirsuta* 2. 38. — *Carex cæspitosa* 1. 100. — *C. evoluta* 1. 102. — *C. nardina* Fr. 1. 15, 93. — *C. pacifica* 2. 134. — *C. panicea* 1. 101. — *C. punctata* 1. 98. — *C. rigida* 1. 101. — *C. Öderi* 2. 143. — *Catabrosa aquatica* 2. 163. — *Cerastium glutinosum* 2. 165. — *Chara coronata* 2. 49. — *Ch. hispida* Engl. Bot. 2. 112. — *Ch. papulosa* 2. 51, 112. — *Ch. Pouzolsii* 2. 50. — *Chimaphilæ* 2. 37. — *Cirsium Lachenalii* et *decoloratum* 2. 160. — *Cirs. lanceolatum* et *nemorale* 2. 167. — *Cucubalus maritimus* 2. 110.

Dianthus superbus var. 2. 165. — *Drabæ* 1. 15 och följ. Dr. *trichella* Fr. 1. 14, 20, 92. 2. 166. — *Drosera obovata* 2. 38, 160.

Echinosperrum casanense 2. 110. — *Elatine* 1. 88. 2. 19. — *Epilobium alpinum* et aff. 1. 42. — *Erigeron glabratus* 2. 167. — *Erodia* 2. 38. — *Erythroclathrus* 2. 119. — *Euphrasia officinalis* 2. 117.

Festuca ovina et aff. 2. 33. — *F. pratensis* 2. 173. — *Fucus natans* 2. 135.

Genista germanica 2. 111. — *Glyceriæ* 1. 42. 2. 170. — *Gl. norvegica* Sommerf. 1. 31. 2. 171. — *Gl. plicata* Fr. 2. 163. — *Grimmia torquata* 2. 136.

Helosciadium inund. var. 2. 166. — *Heracleum Sphondylium* 2. 109. — *Hydrodictyon* 1. 86.

Jasione perennis 2. 166. — *Juncus inundatus* Drej. 2. 164. — *Jungermannia Hartmanni* Thed. 1. 71. — *J. heterocolpos* Thed. 1. 30. — *J. immersa* Ångstr. 1. 96. — *J. patens* Sill. 1. 71.

Kobresia nardina Horn. 1. 14.

Laminaria 2. 132, 133. — *Lathyrus pratensis* 2. 118. — *Lemna-cæ* 2. 124. — *Lolium arvense* 2. 33. — *Lyngbya muralis* 2. 188.

Mentha latifolia Nolte 2. 108. — *Molinia* 2. 170 och följ.

Narcissus pseudo-narcissus 2. 164. — *Nasturtium siifolium* 2. 166. — *Neckera intermedia* Thed. 1. 70. — *Nemophila* 1. 39.

Orobanche elatior 2. 166. — *Orobus præcox* Lilja 1. 32. — *Oscaria* Lilja 1. 39. — *Oxycocci* 2. 37.

Pholistoma aurita Lilja 1. 40. — Pinguicula alpina 2. 168. —
 Plantago minor Fr. 2. 174. — Platantheræ 1. 87. 2. 163. —
 Poa cæsia Eng. Bot. 2. 34. — Polygonæ 1. 41, 43 2. 117. —
 Polyporus tuberaster 2. 133. — Potamogetones 2. 33, 174. —
 P. marinus 2. 112. — Potentilla procumbens et reptans 2. 160.
 — Primula 1. 39. — Pr. scotica 2. 109. — Pr. siberica, nor-
 vegica, Finmarkica 2. 108 — Prunus insititia 2. 111.

Ranunculus reptans 2. 134. — Rosa tomentosa Koch 2. 95. —
 Rubi 2. 92. — Rubus Wahlbergii 2 38. — Rumices 2. 20 följ.
 R. aquaticus Angl. 2. 36. — Ruppia 2. 174.

Sagina procumbens 2. 111. — Salices 2. 145 följ. S. Daphnoides
 2. 63. — Saxifraga hypnoides 2. 38. — Scirpi 2. 169. — Scir-
 pus palustris 2. 117. — Siradium 2. 121. — Sisymbrium ara-
 boides 2. 109. — Stellaria alpestris, borealis, longifolia Mühl.
 2. 111. — St. graminea 2. 117. — St. mollis 2. 210. — Stipa
 2. 135, 168, 169.

Taraxacum tenuifolium 2. 160. — Tragopogon pratensis et mi-
 nor 2. 167. — Triticæ 2. 162, 173.

Ulmi 2. 35. — Ulva crispa 2. 188. — Utriculariæ 2. 109, 118.

Vaccinium 2. 36. — Valerianæ 2. 158, — Val. sambucifolia 2.
 17. — Weissia volcanica 2. 136. — Viola 2. 110.

Zannichelliæ 2. 42, 72. — Zostera nana 2. 164. — Zygodon
 torquatus 2. 136.

Å 12 Nummer af *Botaniska Notiser för år 1841*
 kan med 1 R:dr 32 sk. Banko prenumereras: i Stockholm
 hos *Fritze et Bagge*; i Upsala hos *Lundegvist*; i Linköping
 hos *Sahlström*; i Lund hos *Glycerup*; i Malmö hos *Cron-
 holm*; i Köpenhamn i *Cylderda's a Lohhandeln*; i Kristiania
 hos Med Kand. *Fr. Schübele*; samt, med tillägg af postarvo-
 de, på alla postkontor i riket. — Tidskriftens form blir den-
 samma, som under detta år; hvarje nummer skall utgöra ett
 ark; någon gång lemnas 2 ark.

